

dəbiyyat tariximizin yeni metodoloji düşüncə ilə tədqiqi və tədrisi müstəqillik dövrünün prioritət məsələlərindən biridir. Professor Təyyar Salamoğlunun "XIX əsrin sonu, XX əsrin əvvəlləri Azərbaycan ədəbiyyatının aktual problemləri" adlı dərs vəsaitinin (Bakı, Elm və təhsil, 2021, 664 s.) nəşri bu mənada mühüm hadisədir. Kitabın elmi redaktoru və "Ön söz" müəllifi professor Yaqub Babayev, rəyçiləri professor Bədirxan Əhmədov və dosent Razim Məmmədliyidir. Kitabın "annotasiya"-sında qeyd olunur ki, dərs vəsaiti müəllifin XIX əsrin sonu, XX əsrin əvvəlləri Azərbaycan ədəbiyyatına daır tədqiqatlarını əhatə edir.

Ədəbiyyatımızın tədrisinə unikal töhfə

Kitabda milli tənqidin realizmin C.Məmmədquluzadə, M.Ə.Sabir, maarifçi realizmin Ə.Haqverdiyev, N.Nərimanov, İ.Musabəyov, S.M.Qənizadə, romantizmin A.Şaiq C.Cabbarlı, Ə.Cavad, U.Sadiqzadə kimi nümayəndələrinin yaradıcılığı, ədəbi tənqidin aparıcı simalarından F.Köçərli, S.Hüseyn, Ə.Hüseynzadənin irsi yeni metodoloji konsepsiya əsasında araşdırılmışdır. Dərs vəsaitində milli tənqidin və maarifçi realizmlərin, romantizmin yeni estetik prinsiplərinin müəyyənləşdirilməsi istiqamətində də əsaslı fikirlər irəli sürülmişdir.

Kitab professor Yaqub Babayevin "Meyar həqiqətdir" və müəllifin "Problemlər" in həllinin metodoloji tərəfləri haqqında" yazıları ilə açılır.

Diqqətimizi ilk çəkən problemlərin aktuallığı, onlara yanaşma meyarlarının yeni metodoloji konsepsiya əsaslanmasıdır. Çünkü tənqidin realizmin baniləri Cəlil Məmmədquluzadə və Mirzə Ələkbər Sabir, maarifçi realizmin görkəmli nümayəndələri Əbdürəhim bəy Haqverdiyev, Nəriman Nərimanov, romantizmin aparıcı simalarından A.Şaiq C.Cabbarlı, Ə.Cavad, habelə, ədəbi tənqidimizin klassikləri Firdun bəy Köçərli, Seyid Hüseyn və Əli bəy Hüseynzadə irsi həmişə müasirizimiz, milli-mənəvi sərvətimizdir.

Professor Təyyar Salamoğlunun da məqsədi problemlərin həlli metodologiyasının yönərini göstərmək, nəzəri-metodik və elmi əsaslarını şərh etmək və ümumiləşdirməkdir.

Elmi redaktorun qənaətinə görə, "kitabdan dediyimiz dövrün həm ədəbi cərəyanları, bu cərəyanların mahiyyəti və estetikası, onların aparıcı simalarının yaradıcılığının əsas möqamları, məfkurə yükü barədə, həm də o dövr ədəbi tənqidimizin ümumi mənzərələri haqqında müəyyən obyektiv elmi məlumatlar ala biliyik. Belə bir uğurlu cəhət müəllifin xatırladılan ədəbi-tarixi mərholonın gedisətnə, proseslərinə, təməyllərinə, ideya-mövzuya axtarışlarına, təlqin və təbliğ etmək istədiyi mətləblərə geniş müstəvidə baxmaq istəyindən və missiyasından irali gəlmüşdür. İstək və missiyanın yükü ağır, cəfəli və məsuliyyətli olsa da, nəticəsi səmərəli və fərqlidir".

Bu mənada Təyyar Salamoğlu tədqiqat prosesində elmi-nəzəri və metodik mənbələr, mətn-şurası işləri, mətbuat tarixi və publisistika, arxiv materialları, məqalə və monoqrafiya, habelə, dissertasiya və avtoreferatlara istinad edib, mükəmmel tədqiqat əsərini elm və tədris mühitində çıxırdı.

Kitab müəllifin uzun illər apardığı araşdırılara, elmi-tədqiqat təcrübəsinə, əldə etdiyi yeniliklərə, mühüm elmi müdədə-

lara istinad edir. Onlar monoqrafiyalarda, jurnal və elmi-metodik toplularda sinaqdan keçirilib, haqqında röylər, məqalə və ressentiyalar yazılıb.

Birinci bölmə "Tənqidin realizm", ikinci bölmə "Maarifçi realizm", üçüncü bölmə "Romantizm" ədəbi cərəyanlarına, dördüncü bölmə isə "Ədəbi tənqid"ə dair məsələləri əhatə edib. Doğrudur, sonuncu bölmə əvvəlk üç problemi qoyuluşu və elmi həlli ilə birbaşa bağlanmasa da, onlarla kompozisiya səddi də yaratmayıb. Kitab ciddi elmi-tədqiqat mətnləri olsa da, özündə tədris-metodik məqsədi də ehtiya edib, neşrə dərs vəsaiti kimi təqdim olunub. O səbəbdən nəzəri və tənqidin mətnlərə ədəbiyyat tarixçiliyinin üzvi hissəsinə çevrililib, nüfuzlu alimin ədəbiyyatşunaslıq baxışlarını ortaya qoyub.

Yanaşmalar ənənəvi təhlil metodunun tarixi-müqayisəli üsullarına əsaslanısa da, problemlərə elmi-nəzəri baxışda əsaslı yeniliklər diqqəti cəlb edir.

Tədqiqatlardakı aktual problemlər nədədir? Birincisi, ədəbiyyatşunaslıq müstəvisində tənqidin realizmin müəyyən olunmuş estetikasına yeni yanaşmada. Bu baxımdan, müəllif Cəlil Məmmədquluzadənin təqdimatında mövcud elmi fikir və nəzəriyyələrdəki "Qaranlıq dünya - "zülmət səltənəti" ideyasına fəlsəfi-ideoloji baxış ifadə edib. Bu "fəlsəfi və ideoloji" əsaslar T.Salamoğlunun aydın elmi məntiqi, arqumentlərinin təzəliyi, elmi üslubunun mükəmməlliyi, habelə, yazılı ədəbi dilin publisistikadan siyrilmiş elmi-tədqiqat əsulunda təzahür edib. Alim altı istiqamət-də tənqidin realizmin prinsipləri və tələblərinə cavab -arqument hazırlayıb. Yəni, fəlsəfi-ideoloji zəmin, Mirzə Cəlilşünaslığı yeni merhələye daxil etmək, yeni elmi-nəzəri baxış müstəvisi müəyyənləşdirmək (baxmayaq ki, bu yönələ kifayət qədər mövcud elmi-tənqidin ənənə üzərində hərəkət edib), Novruzəli və Məhəmmədhəsən əmi surətlərinin sovet ideoloji basqları altında deyil, müstəqilliyin imkan verdiyi bədii mətn kontekstinin diktə etdiyi həqiqətlərlə təqdimi, Novruzəli - Vəli xan, Məhəmmədhəsən əmi - Xudayar bəy tandemində mətn münasibətlərində sanki görünməyən mətləblərin tarixi-estetik mahiyyətde ifadəsi, "Usta Zeynal" məntiqinin çağdaş yozumu, yeni səviyyəsi, nəhayət, "Ölüler" tragikomediyası poetikasının özüllərində islam qavrayışının dayanması, birləşən mövqelərin təzahürü... Bu baxımdan, müəllif istifadə olunmuş mənbə və qaynaqları da göstərib, nəticələr əldə edib, ümumiləşmələr verib.

Mirzə Ələkbər Sabirin təqdimatında beş problem-mövzu, başqa sözlə, yön-istiqamət müəyyənləşdirilib: M.Ə.Sabir realizminə elmi-nəzəri və meto-

doloji yanaşma təcrübəsinin bir sıra yeni aspektləri, Sabir yaradıcılığının millilik səviyyəsindən təqdimində ədəbi-tənqidin fikrin obyektiini genişləndirmək və daha konkret təzahür etdirmək, Sabir satirasındaki "ictimai yuxarılar" təbəqəsinə münasibətin fəlsəfəsini və mahiyyətini aydınlaşdırmaq, Sabir satirasının konkret dialoqi-polifonik mənzorəsini canlandırmaq, onun inkar və təsdiq pafosunu yozmaq, nəhayət, mühacirət ədəbiyyatşunaslığının Sabir ırsınə olan metodoloji yanaşmalarının fərqində olmaq... Bütün bu problemlərin izahında T.Salamoğlunun baxışları yenidir, yeni metodoloji konsepsiya səviyyəsindədir.

Monoqrafiyanın ikinci bölməsi maarifçi realizm yaradıcılıq metodunun əhatə dairəsindədir. Yəni burada Ə.Haqverdiyev, N.Nərimanov, İ.Musabəyov və S.M.Qənizadə ırsının maarifçi təbiəti tam yeni rakursdan açılır. T.Salamoğlunun yaradıcı dərsləri, mühəzirələrinin vüsəti də burada öz işini görüb, yəni daha çox Ə.Haqverdiyev, N.Nərimanov, İ.Musabəyov və S.M.Qənizadə ırsı maarif və məktəb səviyyəsindən təqdim olunub. Müasirlik, tarixə konkret yanaşma, ədəbi-sosial kontekst müəllif mövqeyi üçün əsas götürülüb. Ə.Haqverdiyevin hekayəciliyi və dramaturgiyası, N.Nərimanovun ırsı və dramaturgiyası, İ.Musabəyovun hekayə, povest və romanları, S.M.Qənizadənin "Məktubat-Seyda bəy Şirvani" diliqəsi, "Allah xofu" hekayəsi, təbdil və tərcümələrinin görünməyən tərəfləri üzə çıxarılib. İstifadə olunmuş qaynaqlar göstərilib.

Üçüncü bölmə romantizm ədəbi cərəyanının estetikası və fəlsəfəsi - mena və mahiyyəti ilə bağlıdır. Abdulla Şaiq, Cəfər Cabbarlı, Əhməd Cavad, Ümgülsüm Sadıqzadə mətnləri mənbə və qaynaqları ilə birlikdə təhlil predmeti olub.

T.Salamoğlunun "ədəbi tənqid" üzərində də dayanmaq istəyirəm. Alim klassik və müasir ədəbi tənqidimizin elmi-estetik əsasları üzərində uzun illər araşdırımlar aparıb, tənqidin K.Talibzadədən sonrakı elmi-nəzəri təcrübəsinə işiq tutub, F.Köçərli, S.Hüseyni, Ə.Hüseynzadəni yeni bucaq altında təqdim edib. Elmi təcrübə, ədəbiyyat tarixçiliyi, nəzəriyyəciliyi və tənqid təcrübəsi müəllif mətnində birləşib. Bütün bunlar həm də Cəlil Məmmədquluzadə, Mirzə Ələkbər Sabir, Nəriman Nərimanov, Əbdürəhim bəy Haqverdiyev ırsının elmi-estetik baxışın tamamlanmış yönəri, tərəfləridir. Bir sözə, kitabda elm ilə praktika, tədrislə təcrübə bir-birini təmamilayıb.

Professor Təyyar Salamoğlunun "XIX əsrin sonu, XX əsrin əvvəlləri Azərbaycan ədəbiyyatının aktual problemləri" adlı dərs vəsaiti elmi-nəzəri fikrimizin estetikasını zənginləşdirib.

Olizada ƏSGƏRLİ,

AMEA-nın Nizami Gəncəvi

adına Ədəbiyyat İnstitutu baş-

direktorunun müşaviri,

filologiya elmləri doktoru